U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Antonína Koukala v právní věci žalobce Avirunion a. s., Ruská 84, Dubí u Teplic, zastoupeného advokátem JUDr. Jiřím Štanclem, advokátní kancelář Klatovy, Čs. legií 172/1 proti žalovanému Úřadu průmyslového vlastnictví se sídlem v Praze 6, Antonína Čermáka 2a, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 12. 6. 2002, sp. zn. O 139596

t a k t o :

I. Žaloba se o d m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou Vrchnímu soudu v Praze dne 20. 8. 2002 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 12. 6. 2002, sp. zn. O 139596, kterým byl zamítnut rozklad a potvrzeno rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 16. 6. 2000, sp. zn. 139596 o zamítnutí přihlášky ochranné známky prostorového označení výrobku.

V daném případě se jedná o věc, která na Nejvyšší správní soud přešla podle ust. § 132 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále s. ř. s.) z Vrchního soudu v Praze. Podle uvedeného ustanovení Nejvyšší správní soud ve věcech neskončených vrchními soudy u nichž byla přede dnem účinnosti s. ř. s. dána jejich věcná příslušnost Vrchního soudu v Praze, neboť obsahem žaloby je návrh na přezkoumání rozhodnutí vydaného ústředním orgánem státní správy. Řízení o žalobách podaných podle části páté hlavy druhé zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném do 31. 12. 2002, o nichž nebylo rozhodnuto do dne nabytí účinnosti s. ř. s., se dokončí podle ustanovení části třetí hlavy druhé, dílu prvního s. ř. s. (ust. § 130 odst. 1 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou, zda se může věcí zabývat meritorně a rozhodnout ji a dospěl k závěru, že v daném případě je namístě postup podle § 46 odst. 2 s. ř. s. podle něhož soud návrh odmítne, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí v právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci.

Předmětem rozhodování v dané věci je oprávněnost návrhu na zápis ochranné známky podle zákona č. 137/1995 Sb., o ochranných známkách. Žalobce se svým návrhem

domáhal zápisu ochranné známky, spočívající v prostorovém označení (lahve). Žalovaný svým rozhodnutím ze dne 12. 6. 2002, sp. zn. O 139596 zamítnul přihlášku prostorové ochranné známky s odůvodněním, že přihlášené prostorové označení je vyloučeno ze zápisu do rejstříku ochranných známek dle ust. § 2 odst. 1 písm. b) a e) zákona 137/1995 Sb. o ochranných známkách, protože je tvořeno výlučně tvarem výrobku, který je nezbytný pro dosažení technického výsledku a dodává mu podstatnou užitnou hodnotu. Přihlášené označení tak postrádá rozlišovací způsobilost nutnou k plnění rozlišovací funkce ochranné známky. Žalobce podanou žalobou napadá rozhodnutí žalovaného a tvrdí, že žalovaný nezjistil úplně skutečný stav, zjištěné okolnosti nesprávně zhodnotil, čímž porušil zejména ustanovení §§ 3, 32 a 46 správního řádu.

Předmětem rozhodování v dané věci je právo k ochranné známce, tzn. právo náležející do kategorie práv k duševnímu a průmyslovému vlastnictví, označovaných souhrnně jako práva k nehmotným statkům. Uvedená práva úzce spojují práva osobní a práva majetková a instituty práv k nehmotným statkům, zasahují do práva občanského, resp. práva obchodního. Ochranná známka je podle ust. § 1 zák. č. 137/1995 Sb., o ochranných známkách označení tvořené slovy, písmeny, číslicemi, kresbou nebo tvarem výrobku nebo jeho obalu, popř. jiných kombinací, určené k rozlišení výrobků nebo služeb pocházejících do různých podnikatelů. Přihlašovatel ochranné známky musí mít ve smyslu ust. § 4 cit. zákona oprávnění k podnikání, resp. musí být podnikatelem, přičemž může přihlásit ochrannou známku jen pro výrobky a služby, které jsou k datu podání přihlášky předmětem jeho podnikání. V souvislosti s ochrannou známkou se tak vždy jedná o úpravu zvláštních majetkových vztahů vznikajících mezi podnikateli při podnikání.

Řízení ve věci práva k ochranné známce je třeba proto považovat za řízení ve věci práva soukromého. Z těchto vztahů vznikají subjektům absolutní výlučná práva, jejichž ochrana není zabezpečena ve správním soudnictví. Každý, kdo je rozhodnutím správního orgánu, popř. jiného orgánu dotčen ve věcech občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních, může se obrátit s žalobou na soud, který rozhodne v civilním nalézacím sporném řízení v plné jurisdikci a instančním postupu. V daném případě je proto nutno postupovat podle části páté občanského soudního řádu, ve znění účinné od 1. 1. 2003. Soukromým právům je tak poskytována větší ochrana, neboť zjistí-li soud v občanskoprávním řízení vedeném podle části páté občanského soudního řádu s účinnosti od 1. 1. 2003, že mělo být ve věci rozhodnuto jinak než rozhodl správní orgán, rozhodne ve věci samé. V případě zjištěné nezákonnosti v řízení ve správním soudnictví může soud takové rozhodnutí pouze zrušit a věc vrátit správnímu orgánu k novému projednání.

Nejvyšší správní soud proto podle ust. § 46 odst. 2 s. ř. s. žalobu odmítl, neboť žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci. V takovém případě je žaloba podle § 68 písm. b) s. ř. s. nepřípustná. Tímto rozhodnutím bylo řízení ve správním soudnictví ukončeno a žalobce se v intencích uděleného poučení může domáhat ochrany svých soukromých práv u obecného soudu v civilním řízení.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ust. §60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné. Žalobce může do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat v této věci žalobu podle části páté občanského soudního řádu k místně příslušnému okresnímu (obvodnímu) soudu (§ 46 ost. 2

zák. č. 150/2002 Sb.). V případě včasného podání žaloby zůstávají účinky procesních úkonů učiněné v tomto řízení zachovány (§ 82 odst. 3 o. s. ř.).

V Brně dne 27. 8. 2003

JUDr. Marie Součková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Alena Smejkalová